

๘ ยิงจนยิงงาม

คุณแม่เป็นคนอำเภอดีวักกันกับคุณพ่อ ท่านได้พบกับคุณพ่อเมื่อตอนอายุ ๑๙ ปี โดยพี่ชายเป็นคนแนะนำให้รู้จักกัน เพียงครั้งแรกที่พบกัน คุณพ่อก็รักคุณแม่เลย

จากนั้นท่านก็ให้ผู้ใหญ่มาสู่ขอ แต่ในวันไปสู่ขอ คุณพ่อไม่ได้ไป เพราะไปอยู่ที่บ้านแพนสาวอีกคน พิธีหมั้นจึงมีแต่ฝ่ายหญิงไว้ร่องรอยของฝ่ายชาย

คุณแม่ทั้งเจ็บทั้งอายแขกเหรื่อที่มาร่วมงานมาก แต่ก็ต้องยอมแต่งงานกับคุณพ่อ เพราะญาติผู้ใหญ่จัดการให้ทั้งหมด แต่ท่านก็ยังเก็บความเจ็บช้ำใจเอาไว้เมื่อทะเลาะกัน คุณแม่มักจะพูดเหน็บคุณพ่อเรื่องนี้ คุณพ่อก็ยอมและขอโทษคุณแม่ทุกครั้ง ท่านอยู่กินด้วยกันจนมีลูกถึง ๑๐ คน และก็คลอดลูกง่ายทุกคน

คุณแม่มีกรรมใด จึงต้องเสียน้ำจาก
งานหมั้นที่ไม่มีฝ่ายชายคือคุณพ่อ

บุญใดคุณแม่จึงตลอดลูกง่ายทุกคน
กรรมเก่าท่านเป็นอย่างไรจึงชอบทะเลาะกับ
ทุกคนที่อยู่รอบข้าง ทำอย่างไรท่านจึงจะยอม
สร้างบุญบ้างก่อนตายคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ต้องเสียน้ำจากงานหมั้นที่ไม่มี
คุณพ่อหรือฝ่ายชายในงานหมั้น เพราะใน
อดีตก็ได้เป็นสามีภรรยากันเหมือนในชาตินี้
แต่ชาตินี้คุณแม่ชอบงอน เวลางอนกันที่ไร
ก็จะชอบพูดว่า “เดี๋ยวจะถอนหมั้น” เอาคำ
พูดนี้มาขู่พ่อเสมอ พ่อในชาตินี้ยังหนุ่มอยู่ก็
โมโห จึงพูดว่า “ถอนก็ได้ แต่เอาไว้ชาติหน้า”

พูดกันไปอย่างนี้บ่อย ๆ จนคำพูดนี้ถูกเซตโปรแกรมเข้าไปในกลางกาย เป็นฝังติดตัวมาชาตินี้ แต่ในชาตินี้ คุณพ่อก็ไม่ได้ถอนหมั้น เพียงแค่ไม่ได้มาร่วมในพิธีหมั้นเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะเคยสร้างบุญร่วมกัน เป็นสามีภรรยา กันมาหลายชาติ

คุณแม่คลอดลูกง่ายทุกคน เพราะบุญที่ได้ส่งเคราะห์ญาติในอดีตมาส่งผล

คุณแม่ท่านชอบทะเลาะกับทุกคนรอบข้าง เพราะท่านสั่งสมโทสจริตเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่เป็นคนมีพื้นฐานใจดีมาก แต่ว่าก็เป็นคนชอบขี้หงุดหงิด แต่จิตใจดี เขาเรียกปากร้าย แต่ใจดี แต่คนมักจะเห็นแต่ปากร้าย ใจดีไม่ค่อยจะเห็นเพราะไม่มีดวงตาเอ็กซเรย์ เพราะฉะนั้นก็ต้องปากดี ใจดีด้วย ไม่ได้มีบุญกรรมอะไรกันมา

ลูกจะต้องเป็นกัลยาณมิตรให้ท่านด้วย
ใจที่เยือกเย็นและอดทน ที่จะอธิบายเรื่องบุญ
บาปให้ท่านฟังบ่อย ๆ ก็จะทำให้ท่านค่อย ๆ
ดีขึ้น ต้องทำหน้าที่ลูกแก้วไปแนะนำสิ่งดี ๆ
ให้ท่านด้วยนะจ๊ะ

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

